

[Bertel Haarder.]

redes indkomster ikke blev pustet så forførdeligt op, så ville der komme liv i en række nye virksomheder, en række mindre virksomheder på områder, som vi måske dårlig har fantasi til at forestille os. Det ville især være inden for det meget alsidige serviceområde, og der er jo andet end offentlig service; der er sandelig også privat service.

Der er i det hele taget uendeligt med behov, som ikke bliver tilfredsstillet. Det behøver man bare at se sig rundt i samfundet for at konstatere, og det er alene den enkeltes valg af fritid over for arbejdstiden, som kan begrunde, at der ikke bliver udført noget mere arbejde her i landet.

Selvfølger er der en lille del af vores produktion, som belaster ressourcer og miljø. Det er måske 10 pct. af nationalproduktet, hvor man overhovedet kan tale om noget sådant. Men derfor skal man da ikke lægge de 90 pct. uskadelige og samfundsnyttige aktiviteter for had samt glemme alle de gøremål, som kunne gøres, som burde gøres, men som i dag ikke bliver gjort på grund af den måde, vi organiserer os på.

Det er nogle elendige politikere, som begynder at bryde deres hoved med, hvordan de skal forhindre folk i at gøre en indsats, klare sig selv. Derved ødelægger de nemlig det indkomstgrundlag, som de jo skal have at beskatte for at hjælpe dem, der ikke kan klare sig selv, og så bliver der slet ikke noget ud af alle visionerne endsige den ønsketænkning og den given-både-i-pose-og-sæk, som især gennemsyrrer socialdemokratiets principprogram.

Sigsgaard (VS):

Jeg ville sige lidt om Spanien. Der er brugt meget store ord om, at det spanske diktatur skal bekæmpes, og det er godt. Desværre modsvares rigdommen i ord af fattigdommen i handling. Den spanske fascisme bekæmpes ikke ved formaninger og besværgelser, men ved, at de spanske antifascistiske kræfter organiserer sig og afskaffer diktaturet.

Vi kan støtte dem, hvis vi har viljen til andet end ord. Vi kan f. eks. bevilge dem penge, om hvis anvendelse de og ikke vi bør træffe beslutning. Staten har støttet befrielsesorganisationen Frelimo, der nu har befriet Moçambique fra Portugals undertryk-

kelse. Den har støttet MPLA, der har kæmpet i Angola, og PAIGC, der har befriet Portugisisk Guinea. Det har ganske vist været dråber i havet i forhold til anden såkaldt u-landsbistand, men det har alligevel haft sin betydning.

I dag er det organisationer som ETA og FRAP, der kæmper, og i dag er det ikke i Afrika, men i Spanien, og de kæmper på samme måde, som Frelimo og PAIGC har kæmpet i Afrika. Kampen mod fascismen i Spanien bør støttes, ligesom kampen imod kolonialismen blev det. Folketinget bør derfor ud over at udtale fordømmende ord afse i det mindste et symbolsk beløb til støtte for kampen i Spanien. Efter VS' mening bør støtten gå til organisationer, der klart kæmper for et Spanien befriet for enhver undertrykkelse og udbytning.

Jeg skal herefter fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsordenen.

„Idet folkettinget udtaler sin støtte til den antifascistiske kamp i Spanien, anbefaler tinget, at der bevilges et beløb på 1 mill. kr. til deling mellem de to antifascistiske organisationer ETA og FRAP,

og fortsætter dermed behandlingen af den foreliggende sag på dagsordenen.“

Efter den mildest talt forbløffende tale, som hr. Erhard Jakobsen holdt i dag, og som Francoregimet jo desværre nok vil vide at gøre brug af, er det så meget desto mere påkrævet, at folkettinget tager stilling til vores forslag.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen, idet jeg dog gør opmærksom på, at dagsordensforslaget i stedet for ordene „og fortsætter dermed behandlingen af den foreliggende sag på dagsordenen“ af tekniske grunde må slutte med ordene „går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 14.

Mødet udsat kl. 12.23.